

Wtorek, 4 września 2007 r.

28. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków w celu zmniejszenia obciążenia wynikającego z czysto krajowego prawodawstwa;
29. wzywa również państwa członkowskie do zastąpienia wydawania drukowanych informacji informacjami publikowanymi w formie elektronicznej oraz w Internecie, z wykorzystaniem inteligentnych portali internetowych, w przypadkach, w których jest to możliwe;
30. zobowiązuje Przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2007)0365

Strategia uproszczenia otoczenia regulacyjnego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 września 2007 r. w sprawie strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego (2007/2096(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa, podpisane dnia 16 grudnia 2003 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 października 2000 r. w sprawie sprawozdań Komisji dla Rady Europejskiej zatytułowanych „Lepsze stanowienie prawa 1998 — wspólna odpowiedzialność” oraz „Lepsze stanowienie prawa 1999” ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 listopada 2001 r. w sprawie białej księgi Komisji na temat sprawowania rządów w Europie ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 kwietnia 2003 r. w sprawie sprawozdań Komisji dla Rady Europejskiej zatytułowanych „Lepsze stanowienie prawa 2000” oraz „Lepsze stanowienie prawa 2001” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 lutego 2004 r. w sprawie sprawozdania Komisji zatytułowanego „Lepsze stanowienie prawa 2002” ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2004 r. w sprawie komunikatu Komisji w sprawie uproszczenia i usprawnienia regulacyjnej działalności Wspólnoty ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 kwietnia 2004 r. w sprawie oceny oddziaływania prawodawstwa wspólnotowego oraz procedur konsultacji ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 maja 2006 r. w sprawie strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 maja 2006 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa 2004 r.: stosowanie zasady pomocniczości — 12. sprawozdanie roczne ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 197 z 12.7.2001, str. 433.

⁽³⁾ Dz.U. C 153 E z 27.6.2002, str. 314.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 64 E z 12.3.2004, str. 135.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 98 E z 23.4.2004, str. 155.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 102 E z 28.4.2004, str. 512.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 146.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, str. 136.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, str. 128.

Wtorek, 4 września 2007 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 maja 2006 r. w sprawie wyników przeglądu wniosków legislacyjnych nierozpatrzonych przez prawodawcę⁽¹⁾,
 - uwzględniając dokument roboczy Komisji z dnia 14 listopada 2006 r. zatytułowany „Pierwsze sprawozdanie z realizacji strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego” (COM(2006)0690),
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinię Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A6-0271/2007),
- A. mając na uwadze systematyczne zaangażowanie Komisji, Rady i Parlamentu Europejskiego na rzecz określenia, wdrożenia i usprawnienia zastosowania narzędzi uproszczenia prawodawstwa,
- B. mając na uwadze, że uproszczenie otoczenia regulacyjnego w celu zagwarantowania jasności, skuteczności i jakości prawodawstwa są niezbędnym warunkiem osiągnięcia celu „lepszego stanowienia prawa”, które z kolei stanowi działanie priorytetowe Unii Europejskiej zmierzające do zapewnienia dużego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia,
- C. mając na uwadze, że jednym z głównych osiągnięć uproszczenia jest jego stopniowe rozszerzenie na wszystkie obszary regulacyjne Unii Europejskiej,
- D. mając na uwadze zobowiązania i cele określone w porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa, zwłaszcza zaś zobowiązania i cele, które zmierzają do uproszczenia i ograniczenia objętości prawodawstwa wspólnotowego, oraz te, które wiążą się z oddziaływaniem prawodawstwa wspólnotowego w państwach członkowskich,
- E. mając na uwadze, że wyżej wymieniony dokument roboczy Komisji stanowi uzupełnienie i umożliwia wdrożenie komunikatu Komisji z dnia 25 października 2005 r. zatytułowanego: „Realizacja wspólnotowego programu lizbońskiego: Strategia w zakresie uproszczenia otoczenia regulacyjnego” (COM(2005)0535),
- F. mając na uwadze, że wyżej wymieniony dokument roboczy zawiera nowy bieżący program uproszczenia na lata 2006-2009, w którym przedstawiono środki uproszczenia formy, obejmujące 43 przekształcenia, 12 kodyfikacji oraz 8 uchyleń, jak również 46 innych środków uproszczenia treści, ogólnie określonych jako przypadki „zmiany”,
- G. mając na uwadze, że do wszystkich wymienionych wyżej środków uproszczenia dodano około 500 nowych inicjatyw legislacyjnych (w tym około 200 w samym roku 2007) ujętych w odrębnym bieżącym programie uproszczenia dotyczącym kodyfikacji,
- H. mając na uwadze, że Komisja precyzuje, że program kodyfikacji ma wciąż charakter orientacyjny, gdyż jego realizacja jest uzależniona od dostępności wszystkich wersji językowych aktów przeznaczonych do kodyfikacji, oraz że według niej proces kodyfikacji należy odłożyć w przypadku przewidywanych nowelizacji wspomnianych aktów, w wyniku czego, zdaniem Komisji, kolejność przedstawiania aktów w bieżącym programie uproszczenia może ulec zmianie w świetle tych dwóch czynników,
- I. mając na uwadze, że w wyżej wymienionym dokumencie roboczym Komisja proponuje utrwalić zwyczaj zamieszczania w formułowanych wnioskach wstępnego streszczenia w celu lepszego wyjaśnienia celów uproszczenia,
- J. mając na uwadze, że czynniki powodzenia inicjatyw dotyczących uproszczenia opierają się na solidnym zbiorze metodologii, udoskonalonym dzięki konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami oraz dzięki opracowaniu analiz sektorowych, ścisłej współpracy Komisji, Parlamentu Europejskiego i Rady, jak również szerszemu wykorzystaniu samoregulacji i współregulacji,
- K. mając na uwadze, że uproszczeniu na szczeblu europejskim winno towarzyszyć odpowiednie uproszczenie na szczeblu krajowym w celu zapewnienia, aby korzyści wynikające z uproszczenia wspólnotowego nie zostały zaprzepaszczone wskutek uregulowań krajowych lub przeszkód natury technicznej,

(¹) Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, str. 140.

Wtorek, 4 września 2007 r.

1. wzywa Komisję do położenia większego nacisku na wdrożenie, egzekwowanie i ocenę prawodawstwa wspólnotowego, jako zasadniczej części procesu lepszego stanowienia prawa;
2. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż po raz pierwszy inicjatywy dotyczące uproszczenia ujęto w programie działalności legislacyjnej i prac Komisji na rok 2007, wskazując tym samym na politycznie priorytetowe znaczenie, jakie należy przypisywać strategii uproszczenia;
3. zwraca się do Komisji, by od tej pory do określonej części programu działalności legislacyjnej i prac systematycznie włączała inicjatywy dotyczące uproszczenia, by jednocześnie określała priorytetowe znaczenie przypisywane poszczególnym inicjatywom dotyczącym uproszczenia i aby w tym celu wnioski dotyczące uproszczenia określała już w rocznej strategii politycznej na początku rocznego procesu planowania legislacyjnego, oraz by unikała zwiększania liczby dokumentów zawierających wykazy inicjatyw dotyczących uproszczenia, w celu uzyskania możliwie dokładnych ram odniesienia;
4. proponuje, aby podobnie jak w przypadku kodyfikacji dorobku prawnego Wspólnoty⁽¹⁾, Parlament, Komisja i Rada zawarły porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie szybszej metody pracy nad wszelkimi środkami służącymi uproszczeniu;
5. przychylnie odnosi się do starań Komisji zmierzających do wzmożenia działalności kodyfikacyjnej dotyczącej wspólnotowego dorobku prawnego, jako elementarnego i podstawowego sposobu uproszczenia otoczenia regulacyjnego;
6. wzywa Komisję do jak najszybszego rozwiązania trudności związanych z przekładem i niedopuszczenia do tego, by przedstawianie nowych wniosków legislacyjnych wywierało negatywny wpływ na inicjatywy dotyczące kodyfikacji, utrudniając cały proces uproszczenia; nalega, by działania Komisji były spójne oraz by w związku z powyższym w programie działalności legislacyjnej i prac Komisja nie określała projektów kodyfikacji w dziedzinach, w których planuje przedstawić wnioski legislacyjne dotyczące treści;
7. proponuje Komisji, by ostatecznie uznała przekształcenie za zwykłą technikę legislacyjną w celu umożliwienia — w przypadku każdej inicjatywy — korzystania z pełnej wersji tekstu, również w przypadku określonych zmian, z wyraźnie oznaczonymi częściami nowymi oraz częściami niezmiennymi, co zwiększyłoby czytelność i przejrzystość prawodawstwa wspólnotowego;
8. wzywa ponadto Komisję, by pamiętała, że w przypadku gdy przekształcenie nie byłoby możliwe, kodyfikacja otoczenia regulacyjnego powinna stanowić zwykłą technikę legislacyjną, która należy przeprowadzić w ciągu sześciu miesięcy; utrzymuje, że zgodnie z wyżej wymienionym porozumieniem międzyinstytucjonalnym Parlament, wspólnie z Radą i Komisją przy zapewnieniu niezbędnego udziału zainteresowanych stron, mógłby utworzyć specjalne struktury ad hoc w celu promowania uproszczenia;
9. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie podjęte przez Komisję do opracowania solidnych podstaw metodologicznych prac nad uproszczeniem; w tym celu wzywa Komisję, by kładła nacisk na konsultacje z zainteresowanymi stronami, na przykład rozszerzając na inne sektory inicjatywy ogłoszone w październiku 2005 r. w dziedzinie rolnictwa i rybołówstwa oraz wzmacniając środki, które planuje przedsięwziąć w tym zakresie w dziedzinie prawa spółek i praw autorskich; zachęca Komisję do zwiększenia liczby analiz sektorowych oraz pomiarów obciążeń administracyjnych wynikających z obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego;
10. podkreśla podstawowe znaczenie współpracy między instytucjami wspólnotowymi jako niezbędnego warunku powodzenia wszelkiej strategii uproszczenia; odnotowuje w tym zakresie wyraźny przejaw dobrej woli ze strony Parlamentu Europejskiego w postaci zmian Regulaminu, których celem jest, odpowiednio, usprawnienie procedury przyjmowania kodyfikacji oraz wprowadzenie procedury legislacyjnej ad hoc w przypadku przekształceń;

⁽¹⁾ Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. — Szybsza metoda pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych, Dz.U. C 102 z 4.4.1996, str. 2.

Wtorek, 4 września 2007 r.

11. ponownie podkreśla, że tradycyjne instrumenty legislacyjne powinny nadal być normalnie stosowane w celu osiągnięcia celów wyznaczonych przez traktaty; uważa, że współregulacja i samoregulacja mogą korzystnie uzupełniać lub zastępować środki legislacyjne tam, gdzie praktyki te przynoszą poprawę o zasięgu równoważnym lub szerszym niż pozwala zrealizować prawodawstwo; podkreśla, że stosowanie alternatywnych sposobów regulacji powinno zawsze dokonywać się w zgodzie z międzyinstytucjonalnym porozumieniem w sprawie lepszego stanowienia prawa; przypomina, że Komisja winna określić warunki i ograniczenia obowiązujące strony w przypadku stosowania powyższych praktyk oraz że powinny one być stosowane wyłącznie pod kontrolą Komisji oraz z zachowaniem prawa Parlamentu Europejskiego do sprzeciwu wobec ich zastosowania;
12. zwraca się do Komisji, by dołożyła wszelkich starań, by nie dopuścić do zaprzepaszczenia na szczeblu krajowym wskutek uregulowań wewnętrznych lub przeszkód natury technicznej procesu wspieranego na szczeblu europejskim, mającego na celu uproszczenie przepisów i ogólną poprawę ich jakości; zwraca się do Komisji, by kierowała tym procesem oraz monitorowała go również na szczeblu krajowym, pełniąc na przykład rolę ośrodka gromadzenia i rozpowszechniania najlepszych praktyk opracowanych w Unii Europejskiej i w państwach członkowskich, jak również reagując na wskazówki zainteresowanych stron;
13. podkreśla, że okresowe i dokładne oceny wpływu odgrywają kluczową rolę w procesie uproszczenia oraz że oceny takie powinny być uwzględniane przez Radę i Parlament podczas składania poprawek do wniosków w trakcie procesu legislacyjnego;
14. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2007)0366

Korzystanie z instrumentów „miękkiego prawa”

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 września 2007 r. w sprawie instytucjonalnych i prawnych skutków stosowania instrumentów tzw. „miękkiego prawa” (soft law) (2007/2028(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając traktat WE, a w szczególności jego art. 211, 230 i 249,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinie Komisji Spraw Konstytucyjnych, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz Komisji Kultury i Edukacji (A6-0259/2007),
- A. mając na uwadze, że pojęcie „miękkiego prawa” (*soft law*), oparte na wspólnej praktyce, jest niejednoznaczne i niebezpieczne oraz że nie powinno być stosowane w dokumentach instytucji Wspólnoty,
- B. mając na uwadze, że nie należy akceptować ani uznawać rozróżnienia na *dura lex* i *mollis lex*, które to rozróżnienie jest bezzasadne pod względem pojęciowym,
- C. mając na uwadze, że tak zwane akty „prawa miękkiego”, takie jak zalecenia, zielone i białe księgi czy konkluzje Rady, nie mają doniosłości prawnej ani mocy wiążącej,
- D. mając na uwadze, że „prawo miękkie” nie zapewnia pełnej ochrony prawnej,